

การพัฒนาทักษะการใช้คำราชาศัพท์ โดยใช้สื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบุงไสล่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง
The Development of the Royal Words Usage Skills by Using Multimedia
for Matthayomsuksa 4 Students of Tassabalwangsaphung 2
Banbungsalai School Education Division Waangsaphung

ณัฐพล อานพินิจ¹ มาริยา เถาอินปาก² ศิริสุดา ธนาวานิชยกุล³

E-mail: sb6080101107@lru.ac.th, mariya842@gmail.com, sirisuda.tha@lru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและพัฒนาสื่อประสม เรื่องการพัฒนาทักษะการใช้คำราชาศัพท์ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการใช้คำราชาศัพท์โดยใช้สื่อประสม กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบุงไสล่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 25 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive selection) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ชุดสื่อประสมจำนวน 5 ชุด 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test แบบ Dependent sample

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการหาประสิทธิภาพของสื่อประสม เรื่อง การพัฒนาทักษะการใช้คำราชาศัพท์ มีค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 83.36/81.87 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80
2. ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การพัฒนาทักษะการใช้คำราชาศัพท์ โดยใช้สื่อประสม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: คำราชาศัพท์ สื่อประสม

Abstract

The research purpose of this study were to 1) create and develop Multimedias for development of the Royal words usage skills. to reach the efficiency criteria of 80/80. 2) compare the students' achievement between pre-test and post-test for The development of The Royal words usage skills by using Multimedias for Matthayomsuksa 4 students of Tassabal wangsaphung 2 banbungsalai school Education Division Wangsaphung. The samples were selected by purposive sampling to taling 25 of Matthayomsuksa 4/1 students of Tassabalwangsaphung 2 Banbungsalai school education division Wangsaphung. who were studying in the first semester of the academic year 2021. The research instruments contained of 3 types 1) 5 sets of multimedias 2) 5 sets of lesson plans and 3) 30 items of 4 multiple choices objective test. The data were analyzed by using percentage mean (\bar{X}), standard deviation (S.D.) E_1/E_2 and dependent samples t-test.

The study results were found as follows:

1. The effectiveness of the multimedias for development of The Royal words usage skills had (E_1/E_2) efficiency in 83.36/81.87 that according to the specified criteria of 80/80.
2. The student's learning achievement for post-test were significantly higher than pre-test at the .05 level with statistical significance.

Keywords: royal words, multimedia

¹ นักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

ความเป็นมาของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2562 มาตรา 6 กล่าวว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้ง ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มาตรา 22 สาระสำคัญคือ การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ มาตรา 23 สาระสำคัญคือ การจัดการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา และมาตรา 24 กล่าวไว้ว่า กระบวนการเรียนรู้ในการจัดเนื้อหา สาระ และกิจกรรมต้องจัดให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด และความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2562)

นอกจากนี้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลกยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐาน 1 ใน 8 กลุ่ม ซึ่งกำหนดให้เรียนในทุกช่วงชั้น โดยมีความมุ่งหมายให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษาซึ่งแบ่งเป็น 5 สาระ คือ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟังการดูและการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม ย่อมเป็นการย้ำถึงความสำคัญของภาษาไทยได้เป็นอย่างดี ภาษาไทยจึงเป็นวิชาที่ทักษะที่ช่วยฝึกให้ผู้เรียนรู้จักคิด และแสดงความคิดออกมาเป็นภาษาความคิดกับภาษา จึงเป็นสิ่งที่สัมพันธ์กันอย่างแยกไม่ได้ การที่ผู้เรียนจะเกิดความคิดได้นั้นต้องอาศัยประสบการณ์และกิจกรรมที่จัดให้อย่างถูกต้องเหมาะสมเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในการจัดการเรียนการสอน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

การเรียนรู้คำราชาศัพท์เป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญอย่างยิ่ง แต่ในการจัดการเรียนการสอนพบว่าการเรียนรู้คำราชาศัพท์ที่ผ่านมานั้นไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ทั้งในเรื่องของความรู้ ความจำและการนำไปใช้ ทั้งนี้ เพราะนักเรียนรู้สึกว่าเรียนคำราชาศัพท์เป็นเรื่องค่อนข้างยาก ต้องท่องจำมาก ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเรียนเพราะไม่ได้ใช้ ซึ่งในความเป็นจริง คำราชาศัพท์ได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวัน แม้จะไม่ได้ใช้มากแต่ทุกคนโดยเฉพาผู้มีการศึกษาจะต้องมีโอกาสได้สัมผัส กับคำราชาศัพท์ทุกวันไม่โดยตรงก็โดยอ้อม ในสภาพปัจจุบันนักเรียนยังมีปัญหาในการใช้ คำราชาศัพท์อยู่มาก เพราะคำราชาศัพท์เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในสาระวิชาภาษาไทย โดยเฉพาะบทเรียนภาษาไทยที่ ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วพบว่าสาเหตุที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยเรื่อง คำราชาศัพท์ นักเรียนส่วนใหญ่เรียนเพื่อที่จะรู้หลักการใช้ที่ถูกต้องเท่านั้น นักเรียนไม่ค่อยมีโอกาสที่จะได้ใช้ในชีวิตประจำวันได้มากนัก หรือแทบไม่ได้ใช้เลยหรือปัญหาการอ่านที่เด็กอ่านไม่ออก อ่านคำผิด เป็นต้น และก็มีปัญหาเกี่ยวกับตัวครูที่ไม่เข้าใจแนวการสอนภาษาไทยเลยทำให้ครูไม่ชอบสอน ภาษาไทย ไม่ใช่สื่อในการเรียน การสอน ทำให้ไม่มีความรู้และขาดความแม่นยำในเนื้อหา กระบวนการ ภูมิศาสตร์ (2553) ซึ่งสอดคล้องกับ กมลวรรณ จิตจักร (2549) นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องคำราชาศัพท์ที่อยู่ในเกณฑ์ต่ำ ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญมากของนักเรียนจำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงหรือหา วิธีแก้ไขพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งปัจจุบันเรื่องการคิดและการสอนคิด เป็นเรื่องที่ถือได้ว่าสำคัญ อย่างยิ่งในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ วงการศึกษาทั้งในประเทศได้ค้นพบว่า การพัฒนาสติปัญญาของผู้เรียน ทำได้ในขอบเขตที่จำกัดและยังไม่ถึงเป้าหมายสูงสุดที่ต้องการ

จากการที่ผู้วิจัยได้ฝึกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา ในรายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบึงไสล่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2563 ที่คะแนน เฉลี่ยรายวิชาภาษาไทยอยู่ที่ 46.13 ซึ่งต่ำกว่าระดับประเทศที่มีคะแนนเฉลี่ย 55.14 (เทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบึงไสล่, 2563) และจากการที่ผู้วิจัยได้ฝึกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 1 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบึงไสล่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง ได้รับมอบหมายให้จัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เมื่อผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนแบบฝึกหัด และทำกิจกรรมภายในห้องเรียน พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับการใช้ คำราชาศัพท์ไม่มีความสำคัญในการนำคำราชาศัพท์มาใช้ ไม่รู้หลักการใช้ที่ถูกต้องและไม่รู้ความหมายของคำราชาศัพท์ เช่น อาหาร แปลความหมายเป็น นอน จำวัด แปลความหมายเป็น สวดมนต์ การนำทรงไปใช้กับคำกริยาราชศัพท์ เช่น ทรงเสวย การนำ คำราชาศัพท์ไปใช้กับบุคคลทั่วไป ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำราชาศัพท์เป็นปัญหาที่ต้องรีบแก้ไขอย่างเร่งด่วน เพราะหากปล่อยให้เด็กเรียนขาดพื้นฐานด้านการใช้คำราชาศัพท์อาจจะส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้เรื่องคำราชาศัพท์ในระดับที่สูงขึ้นไปและการเรียนรายวิชาภาษาไทยต่อไปในอนาคต

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมที่สามารถนำมาใช้ในการแก้ปัญหาการใช้คำราชาศัพท์ พบว่านวัตกรรมที่สามารถนำมาช่วยให้นักเรียนสามารถใช้คำราชาศัพท์ คือ สื่อประสม ดังที่มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

(2537) ให้ความหมายสื่อประสม หรือบางที่เรียกว่า มัลติมีเดีย (Multimedia) มาจากคำว่า มัลติ (Multi) ซึ่งแปลว่า ความหลากหลาย และมีเดีย (Media) ซึ่งแปลว่า สื่อระบบสื่อประสม คือ เป็นการทำให้เครื่องคอมพิวเตอร์สามารถแสดงผลได้หลายๆ รูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นข้อความ กราฟิก ภาพเคลื่อนไหว และเสียง ซึ่งจะเป็นการรวมเอาวิชาการหลายๆ สาขา มาประยุกต์เข้าด้วยกัน ปัจจุบันเป็นที่นิยมใช้ในงานด้านการศึกษาเป็นอย่างมากผู้เรียนสามารถเรียนได้ตามความสามารถของแต่ละบุคคลโดยจะมีการโต้ตอบกับเครื่องคอมพิวเตอร์ แสดงผลให้ผู้เรียนเห็นผ่านทางจอภาพที่สำคัญเทคโนโลยีนี้สามารถใช้สื่อประสมหลายๆ ชนิดเข้าด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นข้อความ กราฟิก ภาพเคลื่อนไหว หรือเสียง สื่อการเรียนรู้นี้จึงสามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ กิตานันท์ มะลิทอง (2543) ได้กล่าวถึง การใช้สื่อประสมในการศึกษาว่ามีประโยชน์มากมายหลายด้าน 1) ดึงดูดความสนใจบทเรียนสื่อประสมในลักษณะสื่อหลายมิติที่ประกอบด้วยภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหวแบบวีดิทัศน์และเสียง นอกเหนือไปจากเนื้อหา ตัวอักษรจะดึงดูดความสนใจของ นักเรียนได้เป็นอย่างดีและช่วยในการสื่อสารระหว่างนักเรียนและผู้สอนด้วย ดังที่ ไชยศ เรืองสุวรรณ (2526) ได้กำหนดขั้นตอนการสร้างชุดสื่อประสม 10 ประการ ดังนี้ 1) การกำหนดหมวดหมู่ เนื้อหาและประสบการณ์อาจกำหนดเป็นหมวดวิชา หรือ บูรณาการแบบสหวิทยาการตามที่เหมาะสม 2) กำหนดหน่วยการสอน โดยแบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหน่วยการสอน ประมาณ เนื้อหาที่ครูสามารถถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนได้ในหนึ่งสัปดาห์หรือสอนได้หน่วยละครั้ง 3) กำหนดหัวเรื่อง ครูจะต้องถามตัวเองว่าในการสอนแต่ละหน่วยควรให้ ประสบการณ์อะไรบ้างแก่นักเรียน แล้วกำหนดเรื่องออกเป็นหน่วยการสอนย่อย 4) กำหนดหลักการและความคิดรวบยอด หลักการละความคิดรวบยอดที่กำหนด ขึ้นจะต้องสอดคล้อง กับหน่วยและหัวข้อเรื่อง โดยสรุปรวมความคิดสาระ และหลักเกณฑ์ที่สำคัญ ไว้ เพื่อเป็นแนวทางจัดเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องกัน 5) กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวข้อเรื่อง โดยเขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ที่ต้องมีเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไว้ทุกครั้ง 6) กำหนดกิจกรรมการเรียนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมซึ่งจะเป็น แนวทางเลือกและผลิตสื่อการสอน กิจกรรมการเรียน หมายถึง กิจกรรมทุกอย่างที่นักเรียนปฏิบัติ เช่น การอ่านบัตรคำ ตอบคำถาม เขียนภาพ การทดลองทางวิทยาศาสตร์ 7) กำหนดแบบประเมินผล ต้องประเมินให้ตรงกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมโดยใช้แบบทดสอบอิงเกณฑ์ เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าหลังจากเรียนชุดสื่อประสมแล้วนักเรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ได้ 8) เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการที่ครูให้ถือเป็นสื่อการสอนทั้งสิ้น เมื่อผลิตสื่อการสอนแต่ละหัวข้อเรื่องแล้วก็จัดสื่อการเรียนการสอนเหล่านั้นไว้เป็นหมวดหมู่ใน กล่องที่เตรียมไว้ เพื่อไปทดลองหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 9) หาประสิทธิภาพของชุดสื่อประสม เพื่อเป็นการประกันว่าชุดสื่อ การสอนที่สร้าง ขึ้นมีประสิทธิภาพในการสอน ผู้สร้างจำต้องกำหนดเกณฑ์ขึ้นโดยคำนึงถึงหลักการที่ว่า การเรียนรู้เป็น กระบวนการเพื่อช่วยให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนบรรลุผล 10) การใช้ชุดสื่อประสม เป็นการนำชุดสื่อประสมไปใช้ซึ่งจำเป็นต้องมีการ ตรวจสอบและปรับปรุงตลอดเวลา

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของกรรณิการ์ ภูมิสายตร (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้ชุดสื่อประสม ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดสื่อประสมทักษะการเขียนคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 84.78/83.13 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดสื่อประสมทักษะการเขียน คำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เท่ากับ 0.7264 แสดงว่า ชุดสื่อประสม ทำให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.7264 หรือคิดเป็นร้อยละ 72.64 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดสื่อประสมทักษะการเขียนคำควบกล้ำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.76) และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พวงทอง ศรีอาจ (2554) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้ชุดสื่อประสม พบว่า 1) นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้ชุดสื่อประสม เรื่อง การเขียนสะกดคำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้ชุดสื่อ ประสม เรื่อง การเขียนสะกดคำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

จากความเป็นมาและความสำคัญปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาทักษะการใช้คำราชาศัพท์ โดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2บ้านบึงไส่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง ทั้งนี้เพื่อช่วยพัฒนาแนวทางการใช้คำราชาศัพท์ของนักเรียนให้สามารถเกิดการเรียนรู้ได้ดีและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและพัฒนาสื่อประสม เรื่อง การพัฒนาทักษะการใช้คำราชาศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบุงไสล่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนเรื่องการพัฒนาทักษะการใช้คำราชาศัพท์โดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบุงไสล่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประเภทของการวิจัย

การวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม และมีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One-group pretest-posttest design)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบุงไสล่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบุงไสล่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง ซึ่งศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 25 คนได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

3.1 สื่อประสม เรื่องการพัฒนาทักษะการใช้คำราชาศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบุงไสล่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง โดยแบ่งออกเป็น 5 ชุด ได้แก่

- 3.1.1 สื่อประสม ชุดที่ 1 เรื่อง เรียนรู้คำราชาศัพท์
- 3.1.2 สื่อประสม ชุดที่ 2 เรื่อง เรียนรู้หมวดร่างกาย
- 3.1.3 สื่อประสม ชุดที่ 3 เรื่อง ราชาศัพท์แสนหรรษา
- 3.1.4 สื่อประสม ชุดที่ 4 เรื่อง จำให้ดีคำราชาศัพท์
- 3.1.5 สื่อประสม ชุดที่ 5 เรื่อง ฝึกใช้คำราชาศัพท์

3.2 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนาทักษะการใช้คำราชาศัพท์ โดยใช้สื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบุงไสล่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง ได้แก่

- 3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง เรียนรู้คำราชาศัพท์
- 3.2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง เรียนรู้หมวดร่างกาย
- 3.2.3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ราชาศัพท์แสนหรรษา
- 3.2.4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง จำให้ดีคำราชาศัพท์
- 3.2.5 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ฝึกใช้คำราชาศัพท์

3.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะการใช้คำราชาศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบุงไสล่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (pre - test) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วเก็บรวบรวมผลการทดสอบไว้เพื่อนำไปวิเคราะห์

4.2 ดำเนินการสอนผู้เรียนเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง ใช้เวลาสอนทั้งหมด 5 ชั่วโมง

4.3 เมื่อสอนครบทั้ง 5 แผนแล้ว ผู้วิจัยทำการทดสอบความรู้หลังเรียน (post - test) โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดิม แล้วตรวจนับคะแนนเพื่อนำไปวิเคราะห์

4.4 นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้งก่อนการทดลอง (pre - test) และหลังการทดลอง (post - test) ไปวิเคราะห์ค่าสถิติ

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของสื่อประสม เรื่อง การพัฒนาทักษะการใช้คำราชาศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยหาประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_1/E_2) ตามเกณฑ์ 80/80

ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของสื่อประสม เรื่อง การพัฒนาทักษะการใช้คำราชาศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบุงไสล่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง

ประสิทธิภาพ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	1042	41.68	2.17	83.36
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	614	24.56	3.68	81.87
ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) = 83.36/81.87				

จากตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของสื่อประสม เรื่อง การพัฒนาทักษะการใช้คำราชาศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบุงไสล่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง พบว่าคะแนนกระบวนการระหว่างเรียน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 83.36 ($E_1 = 83.36$) คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 81.87 ($E_2 = 81.87$) หรือ $E_1/E_2 = 83.36/81.87$ แสดงให้เห็นว่าการทดสอบประสิทธิภาพของสื่อประสม เรื่อง การพัฒนาทักษะการใช้คำราชาศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบุงไสล่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การพัฒนาทักษะการใช้คำราชาศัพท์ โดยใช้สื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบุงไสล่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent sample t-test ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดค่านัยทางสถิติไว้ที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนเรื่อง การพัฒนาทักษะการใช้คำราชาศัพท์ โดยใช้สื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบุงไสล่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง โดยใช้การทดสอบค่าที แบบ Dependent simple t-test ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดค่านัยทางสถิติไว้ที่ระดับ .05

การสอบ	n	\bar{X}	S.D.	t	p - Value
ก่อนเรียน	25	17.52	2.43	10.594*	.00
หลังเรียน	25	24.56	3.68		

*p-Value < .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การพัฒนาทักษะการใช้คำราชาศัพท์ โดยใช้สื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบุงไสล่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ เท่ากับ 17.52 ($\bar{X} = 17.52$, S.D. = 2.43) ส่วนค่าเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 24.56 ($\bar{X} = 24.56$, S.D. = 3.68) คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการพัฒนาทักษะการใช้คำราชาศัพท์ โดยใช้สื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบุงไสล่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพสื่อประสม เรื่อง การพัฒนาทักษะการใช้คำราชาศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบุงไสล่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุงพบว่าคะแนนกระบวนการระหว่างเรียน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 83.36 ($E_1 = 83.36$) คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 81.87 ($E_2 = 81.87$) หรือ $E_1/E_2 = 83.36/81.87$ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสื่อประสมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพและได้ผ่านกระบวนการสร้างและพัฒนาอย่างเป็นระบบมีประสิทธิภาพและมีประโยชน์ในด้านการแก้ปัญหาทางการเรียนการศึกษาซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ โดยเริ่มจากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักการแนวคิดและทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วสังเคราะห์เนื้อหาเพื่อสร้างสื่อประสมให้สอดคล้องกับความรู้ที่นักเรียนจำเป็นต้องรู้ โดยเริ่มจากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักการแนวคิดและทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วสังเคราะห์เนื้อหาเพื่อสร้างสื่อประสมให้สอดคล้องกับความรู้ที่นักเรียนจำเป็นต้องรู้ หลังจากนั้นจึง

สื่อประสมที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและแนะนำเพื่อปรับปรุงแก้ไข แล้วจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากนั้นผู้วิจัยนำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข ให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ทำการศึกษ และเหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียน แล้วจัดทำสื่อประสมฉบับสมบูรณ์ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งสื่อประสมที่พัฒนาและสร้างขึ้นนี้ มีรูปแบบเนื้อหาที่น่าสนใจ มีคำแนะนำและคำชี้แจงในการใช้สำหรับครูและนักเรียนที่ชัดเจน ภาพการ์ตูนจำลองจากบุคคลหรือสิ่งของใกล้ตัว รายละเอียดแต่ละชุดครบถ้วนโดยมีการเรียงลำดับของเนื้อหาจากง่ายไปสู่ยาก ผู้เรียนสามารถนำไปเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ภายในสื่อประสมนี้ยังมีแบบฝึกทักษะให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะและเมื่อนักเรียนเรียนเนื้อหาแต่ละบทจบแล้ว จะมีแบบทดสอบท้ายบทเพื่อวัดและประเมินความรู้ของนักเรียนทำให้นักเรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเองทันที สิ่งเหล่านี้เป็นลักษณะของสื่อประสมที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด กิดานันท์ มะลิทอง (2543) ได้กล่าวถึง การใช้สื่อประสม ในการศึกษาว่ามีประโยชน์มากมายหลายด้าน ทั้งนี้ 1) ดึงดูดความสนใจ บทเรียนสื่อประสมในลักษณะสื่อหลายมิติที่ประกอบด้วยภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหวแบบวีดิทัศน์และเสียง นอกเหนือไปจากเนื้อหา ตัวอักษรจะดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดีและช่วยในการสื่อสารระหว่างผู้เรียนและผู้สอนด้วย 2) การสืบค้นเชื่อมโยงฉับไวด้วยสมรรถนะการเชื่อมโยงหลายมิติทำให้ผู้เรียนสามารถ เรียนรู้ในสิ่งต่างๆ ได้กว้างขวางและหลากหลายอย่างรวดเร็ว โดยไม่จำเป็นต้องเรียนไปตามลำดับ 3) การโต้ตอบระหว่างสื่อและผู้เรียน บทเรียนสื่อประสมจะมีจุดเชื่อมโยงหลายมิติเพื่อให้ ผู้เรียนและสื่อมีปฏิสัมพันธ์กันได้ในลักษณะสื่อประสมเชิงโต้ตอบ 4) ให้สารสนเทศหลากหลาย ด้วยการใช้ CD และ DVD ในการให้ข้อมูลและสารสนเทศใน ปริมาณที่มากมาย และหลากหลายรูปแบบเกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียนที่สอน 5) ทดสอบความเข้าใจ ผู้เรียนบางคนอาจจะไม่กล้าถามข้อสงสัยหรือตอบคำถามในห้องเรียนการใช้สื่อประสมจะช่วยแก้ปัญหาในสิ่งนี้ได้ โดยการใช้ลักษณะการศึกษารายบุคคล 6) สนับสนุนความคิดรวบยอด มัลติมีเดียสามารถแสดงสารสนเทศเพื่อสนับสนุน ความคิดรวบยอดของผู้เรียนโดยการเสนอสิ่งที่ให้ตรวจสอบย้อนหลังและแก้ไขจุดอ่อนในการเรียนสื่อประสมเป็นสื่อที่มีบทบาทต่อการเรียนการสอนสูงมากโดยเฉพาะในยุคปัจจุบัน แต่การนำสื่อดังกล่าวใช้นั้น ครูจะต้องมีความรู้ความเข้าใจถึงผลดีและผลเสียซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อ การเรียนรู้ของนักเรียนได้ 7) เทคโนโลยีด้านสื่อประสมช่วยให้การออกแบบบทเรียน ตอบสนองต่อแนวคิดและ ทฤษฎีการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น รวมทั้งส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การวิจัยที่ผ่านมาแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของสื่อมัลติมีเดียว่า สามารถช่วยเสริมการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูงขึ้นได้ 8) สื่อประสมในรูปแบบของซีดีรอม ใช้ง่าย เก็บรักษาง่าย พกพาได้สะดวก 9) สื่อประสมเป็นสื่อการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามศักยภาพและ ความสะดวกของตนเอง สามารถสร้างสถานการณ์จำลอง จำลองประสบการณ์ ตลอดจนส่งเสริม ให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง 10) ในปัจจุบันมีโปรแกรมช่วยสร้างบทเรียนที่ง่ายต่อการใช้งานทำให้บุคคลสามารถสร้างบทเรียนสื่อประสมใช้เองได้ 11) ผู้สอนสามารถใช้สื่อประสมเพื่อสอนเนื้อหาใหม่ เพื่อฝึกฝน เพื่อเสนอสถานการณ์ จำลอง สอนการคิดแก้ปัญหา ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้เป็นประการสำคัญ รูปแบบต่างๆ ดังกล่าวนี้อาจส่งผลต่อวิธีการเรียนรู้และรูปแบบการคิดหาคำตอบ12) สื่อประสมช่วยสนับสนุนให้มีสถานที่เรียนไม่จำกัดอยู่เพียงห้องเรียนเท่านั้น ผู้เรียน อาจใช้ห้องสมุดหรือภายใต้สภาพแวดล้อมอื่นๆ ตามเวลาที่ตนเองต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ (2546) สื่อการสอนแบบประสม ให้เป็นชุดสื่อประสม หรือชุดการสอนอันมีผลต่อการ ใช้ของครู คือเปลี่ยนจากการใช้สื่อ “เพื่อช่วยครูสอน” คือ ครูเป็นผู้หยิบใช้อุปกรณ์ต่างๆ มาเป็นการ ใช้สื่อการสอน “เพื่อช่วยนักเรียน” คือ ให้นักเรียนได้หยิบฉวยและใช้สื่อประสมต่างๆ ด้วยตัว นักเรียนเอง โดยอยู่ในรูปชุดสื่อประสมหรือชุดการสอน ได้สรุปรวบรวมความเห็น ข้อเสนอของนักวิชาการศึกษาเกี่ยวกับประโยชน์ของสื่อประสม1) ช่วยกระตุ้นนักเรียนในการเรียนการสอนทำให้เกิดความอยากรู้ อยากเห็น 2) ใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์และกระตุ้นความคิดของผู้เรียน 3) ช่วยให้การเรียนรู้เป็นเรื่องสนุกสนานไม่น่าเบื่อนอกจากนี้ผู้วิจัยก็ได้ทำการสร้างสื่อประสมอย่างมีระบบ โดยเริ่มตั้งแต่ ศึกษาหลักสูตร วิเคราะห์มาตรฐานตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ นำมาวิเคราะห์เพื่อสร้างสื่อประสมให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้คำราชาศัพท์แล้วสังเคราะห์เนื้อหาสื่อประสมให้สอดคล้องกับความรู้ที่ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้ ศึกษาหลักการและรูปแบบการสร้างสื่อประสมให้มีความหลากหลาย และมีรูปแบบความน่าสนใจเหมาะสมต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน อีกทั้งผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี เพราะหากมีการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีและแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะช่วยให้แนวทางในการจัดการเรียนรู้ดีไปด้วย

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิจิตราภรณ์ ศิลปะ (2547) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาสื่อประสมร่วมกับการเรียนแบบซี ไอ อาร์ ซี เรื่อง การสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด ผลการศึกษาพบว่า 1) สื่อประสมที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 80.63/79.50 สูงกว่า เกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้สื่อประสมร่วมการเรียนแบบซี ไอ อาร์ ซี ोनเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และยังสอดคล้องกับพิมพ์ภัทร ศิริเม (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาสื่อประสมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การสะกดคำอักษรนำ ผลการวิจัยพบว่า 1) สื่อประสมบทเรียนคอมพิวเตอร์ เรื่อง การสะกดคำอักษรนำ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 87.04/84.20

จากผลการวิจัยดังกล่าว จึงสรุปได้ว่าสื่อประสมเรื่อง การพัฒนาทักษะการใช้คำราชาศัพท์ โดยใช้สื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบุงไสไล่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง ที่ผ่านการพัฒนาตามหลักการสร้าง และขั้นตอนของการพัฒนาอย่างเป็นระบบเป็นสื่อประสมที่มีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้อื่นๆ ผู้เรียนได้ซึ่งบรรลุตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 และเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 1 คือ เพื่อสร้างและพัฒนาสื่อประสมเรื่อง การพัฒนาทักษะการใช้คำราชาศัพท์ โดยใช้สื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบุงไสไล่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง ให้มีประสิทธิภาพ 80/80

2. ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการใช้คำราชาศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบุงไสไล่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.52 ($\bar{x} = 17.52$, S.D. = 2.43) ส่วนค่าเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 24.56 ($\bar{x} = 24.56$, S.D. = 3.68) คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐาน และสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการให้ผู้เรียนบรรลุ มีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจประเมินค่าความสอดคล้องของเนื้อหาที่จุดประสงค์โดยได้ค่าผลการวิเคราะห์ ดังนี้ ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.60-0.80 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.25-0.50 และค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับ 0.78 นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขให้มีคุณภาพเพิ่มมากขึ้นอีก แล้วก็นำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาความเชื่อมั่นให้กับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ และนำไปใช้กับผู้เรียนจริงซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการวัดประเมินผลทางการศึกษาเป็นอย่างดี เพราะหากมีหลักการวัดและประเมินผลทางการศึกษาที่ดี จะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นและน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น ดังที่ ราตรี นันทสุคนธ์ (2557) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดและประเมินผลไว้ว่าเราทราบแล้วว่าบทบาทสำคัญของโรงเรียนก็คือการช่วยทำให้การเรียนเป็นเรื่องที่ง่ายสำหรับนักเรียนเราต้องการให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่างๆ ในตัวนักเรียนที่มีส่วนร่วมโดยทั่วไปสอดคล้องตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้วิธีการที่จะช่วยนักเรียนบรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าวคือการสอนการวัดและประเมินผลจะเป็นวิธีพิจารณาว่าการสอนของครูนั้นบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด และผลจากการวัดการประเมินก็จะให้ข้อมูลเพื่อปรับปรุงวิธีการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ดังนั้น เราจะเห็นว่า การวัดและการประเมินผลการเรียนมีประโยชน์ในด้านต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับ สมณี กัททิยธนี (2546) กล่าวว่า กระบวนการวัดผลการศึกษาคืออาศัยงบประมาณเวลา แรงกาย และพลังความคิดทั้งในส่วนของผู้สอน และนักเรียนในฐานะผู้ถูกวัด ประโยชน์ที่พึงได้รับจากการดำเนินงานจะคุ้มค่าเพียงใดเป็นสิ่งที่ผู้เกี่ยวข้องต้องคำนึงถึง ประโยชน์ที่เกิดขึ้นมีดังนี้ ประโยชน์ต่อนักเรียนช่วยให้นักเรียนได้ทราบว่าคุณมีความรู้ความสามารถ เติบโตเพียงใด มีความสามารถอยู่ในระดับใด และหากมีข้อบกพร่องจะได้ปรับปรุงแก้ไข ช่วยให้นักเรียนเห็นความสามารถและความถนัดของตนเอง ทำให้เข้าใจตนเองยิ่งขึ้นช่วยให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนและเข้าใจบทเรียนเพิ่มขึ้น ประโยชน์ต่อครูผู้สอนเป็นข้อมูลให้ครูได้เตรียมการเรียนการสอนได้ดียิ่งขึ้นช่วยให้ครูได้รู้จักนักเรียนในด้านต่างๆ ละเอียดยิ่งขึ้นช่วยให้ครูสามารถรายงานผลการเรียนให้นักเรียน ผู้ปกครอง อาจารย์ฝ่ายแนะแนวและสถาบันการศึกษาที่นักเรียนจะไปเรียนต่อทราบประโยชน์ต่อฝ่ายแนะแนวฝ่ายแนะแนวจะนำผลการเรียนไปประกอบการแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดกับนักเรียนช่วยให้ฝ่ายแนะแนวแนะนำการเรียน หรือแนะแนวอาชีพได้ถูกต้องช่วยให้ฝ่ายแนะแนว เสนอแนวทางปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอนต่อผู้บริหารประโยชน์ต่อฝ่ายบริหารช่วยในการวางแผนการเรียนการสอน และการบริหารโรงเรียนให้ถูกต้องยิ่งขึ้น เช่น การจัดครูเข้าชั้น การส่งเสริมการสอนเด็กเรียนช้า การจัดการสอนซ่อมเสริม เป็นต้นช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของโรงเรียน ได้แก่ การเลื่อนชั้น การรับนักเรียนเข้าใหม่ การจัดชั้นเรียน และแนวทางการใช้หลักสูตร

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยวิภาวิน ภาคิเนตร (2560) ได้รายงานผลการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการใช้คำราชาศัพท์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดศรีเมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ผลการศึกษาพบว่า 1) แบบฝึกเสริมทักษะการใช้คำราชาศัพท์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.12/90.14 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ 2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการใช้คำราชาศัพท์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการพัฒนาที่มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 8.35 ร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 27.83 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด และยังสอดคล้องกับงานวิจัย มลลิกา แก้วคำ (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปาผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏดังนี้ 1) แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 92.34/92.38 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปา เรื่อง คำราชาศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบชิปปามีคะแนนเฉลี่ยการคิดวิเคราะห์เท่ากับ 17.43 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.14

จากผลการวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าจากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการใช้คำราชาศัพท์โดยใช้สื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบุงไส่ล่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง ที่พัฒนาขึ้นมาสามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหาการใช้คำราชาศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบุงไส่ล่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง ได้เป็นอย่างดี โดยจากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ผู้เรียนเกิดความรู้และทักษะด้านการใช้คำราชาศัพท์ในภาษาไทยได้ดีขึ้น ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งบรรลุตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 และเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 2 คือ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการใช้คำราชาศัพท์โดยใช้สื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบุงไส่ล่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการหาประสิทธิภาพสื่อประสม เรื่องการพัฒนาทักษะใช้คำราชาศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบุงไส่ล่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง พบว่า มีค่าประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 83.36/81.87$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80
2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการใช้คำราชาศัพท์ โดยใช้สื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบุงไส่ล่ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองวังสะพุง พบว่า มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอนควรศึกษาตัวชี้วัด คำชี้แจง และวัตถุประสงค์ของการใช้สื่อประสมให้เข้าใจก่อนนำไปใช้กับนักเรียนเพื่อที่นักเรียนจะได้ใช้สื่อประสม ในการพัฒนาทักษะการใช้คำราชาศัพท์ ได้ถูกต้องตามขั้นตอน และมีประสิทธิภาพ
2. ครูผู้สอนควรวิเคราะห์สภาพปัญหา ความต้องการ และขีดความสามารถของผู้เรียนก่อนนำสื่อประสมไปใช้
3. ควรเตรียมสื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการใช้สื่อประสม เรื่องการพัฒนาทักษะการใช้คำราชาศัพท์กับนักเรียนในระดับชั้นอื่น
2. ควรมีการวิจัยการพัฒนาทักษะการใช้คำราชาศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในรูปแบบอื่นๆ เช่น ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ชุดแบบฝึกทักษะ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) ฯลฯ
3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการใช้สื่อประสมกับนวัตกรรมอื่นๆ เช่น ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ชุดแบบฝึกทักษะ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) ฯลฯ

เอกสารอ้างอิง

- กมลวรรณ จิตจักร. (2549). การใช้คำราชาศัพท์. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช
- กรรณิการ์ ภูมิสายคร (2553). การพัฒนาทักษะการเขียนคำควบล้ำ โดยใช้ชุดสื่อประสมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.
- กระทรวงศึกษาธิการ (2552). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- วรรณิ โสมประยูร. (2553). เทคนิคการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิภาวิน ภาคินตร. (2560). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการใช้คำราชาศัพท์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดศรีเมือง สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร.
- ศิจิตราภรณ์ ศิลปะ (2547).การพัฒนาสื่อประสมร่วมกับการเรียนแบบซี ไอ อาร์ ซี เรื่อง การสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ กด. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2544). การวัดผลการศึกษา. กาลสินธุ์: กาลสินธุ์การพิมพ์.